

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/103/ES**
ze dne 16. září 2009
o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti
uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění
(kodifikované znění)
(Text s významem pro EHP)
(Úř. věst. L 263, 7.10.2009, s. 11)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2118 ze dne 24. listopadu 2021	L 430	1	2.12.2021

▼B**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2009/103/ES**

ze dne 16. září 2009

o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění**(kodifikované znění)****(Text s významem pro EHP)****KAPITOLA 1****OBECNÁ USTANOVENÍ***Článek 1***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

▼M1

- 1) „vozidlem“
 - a) jakékoli motorové vozidlo výhradně s mechanickým pohonem pro pohyb po zemi, nikoli však po kolejích, mající:
 - i) maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h; nebo
 - ii) maximální čistou hmotnost větší než 25 kg a maximální konstrukční rychlost vyšší než 14 km/h;
 - b) jakékoli přípojné vozidlo, které má být v provozu s vozidlem uvedeným v písmenu a), bez ohledu na to, zda je připojeno, nebo odpojeno.

Aniž jsou dotčena písmena a) a b), invalidní vozíky určené výlučně pro osoby s tělesným postižením se nepovažují za vozidla uvedená v této směrnici;

- 1a) „provozem vozidla“ jakékoli použití vozidla, které v době nehody odpovídá obvyklé funkci vozidla jakožto dopravního prostředku, a to bez ohledu na vlastnosti vozidla a bez ohledu na terén, ve kterém je motorové vozidlo provozováno, a na to, zda vozidlo stojí, nebo je v pohybu;
- 2) „poškozeným“ jakákoli osoba, která má právo na náhradu jakékoli věcné škody nebo škody na zdraví způsobené provozem vozidla;

▼B

- 3) „národní kanceláří pojistitelů“ profesní organizace vytvořená v souladu s doporučením č. 5, přijatým dne 25. ledna 1949 Podvýborem pro silniční dopravu při Výboru pro vnitrozemskou dopravu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů, sdružující pojišťovny, které jsou v určitém státě oprávněny provozovat pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel;

▼B

- 4) „územím, na němž má vozidlo obvyklé stanoviště“:
- a) území státu, jehož poznávací značku vozidlo má, bez ohledu na to, zda je uvedená poznávací značka trvalá nebo dočasná, nebo
 - b) pokud se pro určitý typ vozidla evidence nevyžaduje, ale na vozidle je umístěna pojišťovací značka nebo rozlišovací značka, která je obdobou poznávací značky, území státu, v němž pojišťovací značka nebo rozlišovací značka byly vydány, nebo
 - c) pokud se pro určité typy vozidel nevyžaduje ani poznávací značka, ani pojišťovací značka ani rozlišovací značka, území státu, v němž má držitel vozidla bydliště nebo sídlo, nebo
 - d) pokud jsou vozidla bez poznávací značky nebo s poznávací značkou, která neodpovídá nebo přestala odpovídat vozidlu, a stala se účastníky nehody, území státu, v kterém k nehodě došlo, za účelem likvidace škody podle čl. 2 písm. a) nebo článku 10;
- 5) „zelenou kartou“ mezinárodní osvědčení o pojištění vydané jménem národní kanceláře pojistitelů v souladu s doporučením č. 5, přijatým dne 25. ledna 1949 Podvýborem pro silniční dopravu při Výboru pro vnitrozemskou dopravu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů;
- 6) „pojišťovnou“ podnik, který získal úřední povolení v souladu s článkem 6 nebo čl. 23 odst. 2 směrnice 73/239/EHS;
- 7) „provozovnou“ sídlo, agentura nebo pobočka pojišťovny ve smyslu čl. 2 písm. c) druhé směrnice Rady 88/357/EHS ze dne 22. června 1988 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb ⁽¹⁾;

▼M1

- 8) „domovským členským státem“ „domovský členský stát“ ve smyslu čl. 13 bodu 8 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽²⁾.

▼B*Článek 2***Oblast působnosti**

Články 4, 6, 7 a 8 se použijí na vozidla, která mají obvyklé stanoviště na území členského státu:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

▼B

- a) poté, co bude mezi národními kanceláři pojišťovatelů uzavřena dohoda, podle níž každá národní kancelář pojišťovatelů v souladu s vlastními vnitrostátními právními předpisy o povinném pojištění zaručí vyřízení nároků souvisejících s nehodami, k nimž došlo na jejím území a které byly způsobeny vozidly s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu, ať už tato vozidla jsou či nejsou pojištěna;
- b) od data, které Komise stanoví poté, co v úzké spolupráci s členskými státy zjistí, že taková dohoda byla uzavřena;
- c) po dobu trvání této dohody.

*Článek 3***Povinné pojištění vozidel****▼M1**

Každý členský stát přijme s přihlédnutím k článku 5 veškerá vhodná opatření, aby zajistil, že občanskoprávní odpovědnost z provozu vozidla, které má obvyklé stanoviště na jeho území, je kryta pojištěním.

Tato směrnice se nevztahuje na provoz vozidla při motoristických akcích a činnostech, včetně závodů, soutěží, tréninků, zkoušek a předvádění ve vyhrazeném a vymezeném prostoru v členském státě, pokud členský stát zajistí, aby organizátor činnosti nebo jiná strana sjednali alternativní pojištění nebo záruku pokrývající škodu způsobenou jakékoli třetí osobě, včetně diváků a dalších osob v okolí, avšak nepokrývající nutně škodu způsobenou zúčastněným řidičům a jejich vozidlům.

▼B

Rozsah pojistné odpovědnosti a podmínky pojistného krytí se určí na základě opatření uvedených v prvním pododstavci.

Každý členský stát je povinen přijmout veškerá vhodná opatření, aby pojistná smlouva kryla také:

- a) podle právních předpisů platných v ostatních členských státech jakoukoli věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobenou na území těchto států;
- b) jakoukoli věcnou škodu nebo škodu na zdraví, kterou utrpí státní příslušníci členských států během přímé cesty mezi dvěma územími, na něž se vztahuje Smlouva, neexistuje-li národní kancelář pojišťovatelů odpovědná za území, kterým projíždějí; v tom případě je věcná škoda nebo škoda na zdraví kryta podle právních předpisů o povinném pojištění platných v členském státě, na jehož území má vozidlo obvyklé stanoviště.

Pojištění uvedené v prvním pododstavci musí povinně zahrnovat jak věcné škody, tak škody na zdraví.

▼M1*Článek 4***Kontroly pojištění**

1. Členské státy upustí od vykonávání kontrol pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území jiného členského státu, jakož i vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země a vstupují na jejich území z území jiného členského státu.

▼ M1

Mohou však takové kontroly pojištění provádět, jsou-li tyto kontroly nediskriminační, nezbytné a přiměřené pro dosažení sledovaného cíle a:

- a) jsou prováděny v rámci kontroly, která není zacílena výlučně na ověřování pojištění; nebo
- b) tvoří součást obecného systému kontrol na území daného státu, které se provádějí rovněž u vozidel, jež mají stanoviště na území tohoto členského státu, a nevyžadují, aby vozidlo zastavilo.

2. Na základě právních předpisů členského státu, kterým kontrolor podléhá, mohou být v nezbytných případech zpracovávány osobní údaje za účelem boje proti řízení motorových vozidel bez uzavřeného pojištění odpovědnosti za škodu v jiných členských státech než ve členském státě, na jehož území mají obvyklé stanoviště. Tento právní předpis musí být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ a musí rovněž stanovit vhodná opatření k zajištění práv subjektů údajů, jejich svobod a oprávněných zájmů.

Tato opatření členského státu zejména stanoví přesný účel, pro který mají být údaje zpracovávány, odkazují na příslušný právní základ, jsou v souladu s příslušnými bezpečnostními požadavky a respektují zásady nezbytnosti, proporcionality a omezení účelu a stanoví přiměřenou dobu uchovávání údajů. Osobní údaje zpracovávané podle tohoto článku výlučně pro účely provedení kontroly pojištění se uchovávají pouze po dobu, která je pro tento účel nezbytná, a jakmile je toho dosaženo, jsou zcela vymazány. Pokud je při kontrole pojištění zjištěno, že vozidlo je kryto povinným pojištěním podle článku 3, osoba provádějící kontrolu okamžitě tyto údaje vymaže. Pokud při kontrole pojištění nelze stanovit, zda je vozidlo kryto povinným pojištěním podle článku 3, jsou údaje uchovávány pouze po omezenou dobu, která nepřesáhne počet dní nezbytných k určení, zda pojistné krytí existuje.

▼ B*Článek 5***Výjimky z povinnosti pojištění vozidel**

1. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o určité fyzické nebo právnické osoby, veřejnoprávní i soukromoprávní; dotyčný stát sestaví seznam takových osob a oznámí jej ostatním členským státům a Komisi.

Členský stát uplatňující tuto výjimku přijme vhodná opatření, aby zabezpečil, že bude vyplacena náhrada za jakoukoli věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobenou na jeho území a na území jiných členských států vozidly, která takovým osobám patří.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼B

Zejména určí v zemi, kde vznikne věcná škoda nebo škoda na zdraví, orgán nebo subjekt pověřený náhradou škody, za podmínek stanovených právními předpisy tohoto státu, poškozeným v případech, kdy nelze použít čl. 2 písm. a).

Předá Komisi seznam osob, které jsou osvobozeny od povinného pojištění, a orgánů nebo subjektů pověřených náhradou škody.

Komise tento seznam zveřejní.

2. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o určité typy vozidel nebo určitá vozidla, která mají zvláštní poznávací značku; dotýčný stát sestaví seznam takových typů nebo takových vozidel a oznámí jej ostatním členským státům a Komisi.

V tom případě členské státy zajistí, aby s vozidly uvedenými v prvním pododstavci bylo zacházeno stejným způsobem jako s vozidly, pro které nebyla splněna pojistná povinnost podle článku 3.

Garanční fond členského státu, v němž došlo k nehodě, tak může uplatnit svůj nárok vůči garančnímu fondu v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště.

Od 11. června 2010 členské státy podávají Komisi zprávu o provádění a praktickém uplatňování tohoto odstavce.

Komise tyto zprávy přezkoumá a pokud tak uzná za vhodné, podá návrhy na nahrazení nebo zrušení této výjimky.

▼M1

3. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o vozidla, jež jsou dočasně nebo trvale stažena z provozu a jejichž provoz je zakázán, za předpokladu, že byl zaveden formální správní postup nebo jiné ověřitelné opatření v souladu s vnitrostátním právem.

V tom případě členské státy zajistí, aby s vozidly uvedenými v prvním pododstavci bylo zacházeno stejným způsobem jako s vozidly, pro která nebyla splněna povinnost pojištění odpovědnosti podle článku 3.

Garanční fond členského státu, v němž došlo k nehodě, tak může uplatnit svůj nárok vůči garančnímu fondu v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště.

4. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o vozidla provozovaná výlučně v oblastech s omezeným přístupem v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Členský stát, který tak učiní, zajistí, aby s vozidly uvedenými v prvním pododstavci bylo zacházeno stejným způsobem jako s vozidly, u nichž nebyla splněna povinnost pojištění odpovědnosti podle článku 3.

Garanční fond členského státu, v němž došlo k nehodě, tak může uplatnit svůj nárok vůči garančnímu fondu v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště.

5. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o vozidla, jejichž provoz není povolen na veřejných komunikacích v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

▼ M1

V tom případě členské státy zajistí, aby s vozidly uvedenými v prvním pododstavci bylo zacházeno stejným způsobem jako s vozidly, pro které nebyla splněna povinnost pojištění odpovědnosti podle článku 3.

Garanční fond členského státu, v němž došlo k nehodě, tak může uplatnit svůj nárok vůči garančnímu fondu v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště.

6. Pokud se členský stát odchýlí podle odstavce 5 tohoto článku od článku 3, jde-li o vozidla, jejichž provoz není povolen na veřejných komunikacích, může se rovněž odchýlit od článku 10, pokud jde o náhradu škody způsobené těmito vozidly v oblastech, které nejsou přístupné veřejnosti v důsledku zákonného nebo fyzického omezení přístupu do těchto oblastí vymezených jeho vnitrostátními právními předpisy.

7. Pokud jde o odstavce 3 až 6, členské státy oznámí Komisi použití odchylky a zvláštní ujednání týkající se jejího provádění. Komise seznam těchto odchylek zveřejní.

▼ B*Článek 6***Národní kanceláře pojistitelů**

Každý členský stát zabezpečí, aby způsobí-li na jeho území nehodu vozidlo, které má obvyklé stanoviště na území jiného členského státu, národní kancelář pojistitelů, aniž by tím byl dotčen závazek uvedený v čl. 2 písm. a), získala informace:

- a) o území, na němž má toto vozidlo obvyklé stanoviště, a o jeho poznávací značce, pokud existuje;
- b) pokud je to možné, o údajích o pojištění vozidla obvykle uváděných v zelené kartě, které má k dispozici držitel vozidla, v rozsahu požadovaném členským státem, na jehož území má vozidlo obvyklé stanoviště.

Každý členský stát také zajistí, aby tato kancelář sdělila informace uvedené v písmenech a) a b) národní kanceláři pojistitelů státu, na jehož území má vozidlo uvedené v prvním pododstavci obvyklé stanoviště.

KAPITOLA 2**USTANOVENÍ O VOZIDLECH, KTERÁ MAJÍ OBVYKLÉ STANOVIŠTĚ NA ÚZEMÍ TŘETÍ ZEMĚ***Článek 7***Vnitrostátní opatření týkající se vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země**

Každý členský stát přijme veškerá vhodná opatření k zajištění toho, že vozidla, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země a vstupují na území, na něž se vztahuje Smlouva, nelze provozovat na jeho území, pokud nejsou všechny případné věcné škody nebo škody na zdraví způsobené těmito vozidly kryty na celém území, na něž se vztahuje Smlouva, v souladu s požadavky stanovenými právními předpisy jednotlivých členských států o povinném pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidel.

▼ **B***Článek 8***Dokumentace týkající se vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země**

1. Každé vozidlo, které má obvyklé stanoviště na území třetí země, musí být před vstupem na území, na něž se vztahuje Smlouva, opatřeno buď platnou zelenou kartou, nebo potvrzením o hraničním pojištění, které prokazuje, že vozidlo je pojištěno v souladu s článkem 7.

S vozidly, která mají obvyklé stanoviště ve třetí zemi, se však zachází jako s vozidly, která mají obvyklé stanoviště ve Společenství, jestliže se jednotlivé národní kanceláře pojistitelů všech členských států, každá podle vlastních vnitrostátních právních předpisů o povinném pojištění, zaručí, že vypořádají nároky související s nehodami, ke kterým dojde na jejich území a jsou způsobeny těmito vozidly.

2. Komise poté, co v úzké spolupráci s členskými státy zjistí, že závazky zmíněné v odst. 1 druhém pododstavci byly přijaty, stanoví od kterého data a pro které typy vozidel členské státy nebudou nadále vyžadovat předložení dokladů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci.

KAPITOLA 3

MINIMÁLNÍ ČÁSTKY POKRYTÉ POVINNÝM POJIŠTĚNÍM▼ **M1***Článek 9***Minimální částky**

1. Aniž jsou dotčeny případné vyšší záruky, které mohou členské státy případně stanovit, vyžaduje každý členský stát, aby minimální částky, pro něž platí povinné pojištění uvedené v článku 3, činily:

- a) u škod na zdraví: 6 450 000 EUR na každou nehodu, bez ohledu na počet poškozených, nebo 1 300 000 EUR na každého poškozeného;
- b) u věcných škod 1 300 000 EUR na každou nehodu, bez ohledu na počet poškozených.

V členských státech, které nepřijaly euro, se tyto minimální částky přepočtou na jejich národní měnu za použití směnného kurzu platného ke dni 22. prosince 2021, který bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Každých pět let od 22. prosince 2021 Komise přezkoumá částky uvedené v odstavci 1 v souladu s harmonizovaným indexem spotřebitelských cen (dále jen „HISC“) stanoveným podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/792 ⁽¹⁾.

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 28b, pokud jde o úpravu těchto částek podle HISC, a to do šesti měsíců po skončení každého pětiletého období.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/792 ze dne 11. května 2016 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen a indexu cen bytových nemovitostí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2494/95 (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 11).

▼ M1

V členských státech, které nepřijaly euro, se tyto částky přepočtou na jejich národní měnu za použití směnného kurzu platného ke dni výpočtu nových minimálních částek, který bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 4

NÁHRADA ŠKODY ZPŮSOBENÉ NEZJIŠTĚNÝM VOZIDLEM NEBO VOZIDLEM, U NĚHOŽ NEBYLA SPLNĚNA POVINNOST POJIŠTĚNÍ ODPOVĚDNOSTI STANOVENÁ V ČLÁNKU 3, A NÁHRADA V PŘÍPADĚ INSOLVENCE

▼ B*Článek 10***Orgán pověřený odškodněním**

1. Každý členský stát zřídí nebo schválí orgán, jehož úkolem je poskytovat náhradu škody minimálně do výše povinného pojištění v případě věcných škod nebo škod na zdraví způsobených nezjištěným vozidlem nebo vozidlem, u něhož nebyla splněna pojistná povinnost stanovená v článku 3.

▼ M1

Prvním pododstavcem není dotčeno právo členského státu považovat náhradu škody tímto orgánem za subsidiární nebo nesubsidiární a právo stanovit, jak se mají řešit nároky mezi tímto orgánem a osobou nebo osobami, které za nehodu nesou odpovědnost, a jinými pojistiteli nebo orgány sociálního zabezpečení, jež mají povinnost nahradit škodu poškozenému v téže nehodě. Členské státy však nesmí tomuto orgánu dovolit, aby podmínil poskytnutí náhrady škody tím, že by poškozený musel jakkoli prokazovat, že osoba, která je za škodu odpovědná, není schopna nebo odmítá zaplatit.

2. Poškozený může v každém případě uplatnit svůj nárok přímo vůči orgánu, který je na základě informací, jež mu poškozený na jeho žádost poskytl, povinen dát zdůvodněnou odpověď, pokud jde o poskytnutí jakékoli náhrady škody.

▼ B

Členské státy však mohou výplatu náhrady škody uvedeným orgánem vyloučit u osob, které do vozidla, jež věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobilo, nastoupily dobrovolně, jestliže tento orgán může prokázat, že věděly, že vozidlo není pojištěné.

3. Členské státy mohou výplatu náhrady škody tímto orgánem omezit nebo vyloučit v případě věcné škody způsobené nezjištěným vozidlem.

▼ M1

Pokud však orgán poskytl náhradu za závažnou škodu na zdraví jakémukoli poškozenému v důsledku stejné nehody, při které byla způsobena věcná škoda nezjištěným vozidlem, členský stát nesmí vyloučit poskytnutí náhrady věcné škody na základě toho, že totožnost vozidla nebyla zjištěna. Nicméně členské státy mohou stanovit spoluúčast poškozeného, který utrpěl věcnou škodu, do výše 500 EUR.

▼B

Podmínky pro to, aby škody na zdraví byly pokládány za závažné, se určí v souladu s právními nebo správními předpisy členského státu, kde k nehodě došlo. V tomto ohledu mohou členské státy vzít mimo jiné v úvahu, zda úraz vyžadoval nemocniční ošetření.

▼M1

4. Každý členský stát uplatňuje své právní a správní předpisy pro poskytnutí náhrady škody orgánem, aniž tím je dotčena jiná praxe, která je pro poškozeného příznivější.

Článek 10a

Ochrana poškozených v souvislosti se škodou způsobenou nehodami, k nimž došlo v členském státě, v němž mají bydliště, v případě insolvence pojišťovny

1. Každý členský stát zřídí nebo schválí orgán, jehož úkolem je poskytovat náhradu škody poškozeným, kteří mají bydliště na jeho území, minimálně do výše povinného pojištění, za věcné škody nebo škody na zdraví způsobené vozidlem pojištěným pojišťovnou, pokud:

- a) je vůči pojišťovně vedeno konkurzní řízení; nebo
- b) se pojišťovna nachází v likvidačním řízení ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. d) směrnice 2009/138/ES.

2. Každý členský stát přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby měl orgán uvedený v odstavci 1 k dispozici dostatečné finanční prostředky na poskytnutí náhrady poškozeným v souladu s pravidly stanovenými v odstavci 10, jsou-li platby náhrady splatné v situacích uvedených v odst. 1 písm. a) a b). Součástí těchto opatření mohou být požadavky na finanční příspěvky za předpokladu, že jsou uloženy pouze pojišťovnám, které byly schváleny členským státem, který tyto požadavky uložil.

3. Aniž je dotčena jakákoli povinnost podle článku 280 směrnice 2009/138/ES, každý členský stát zajistí, aby v případě, že příslušný soud nebo jakýkoli jiný příslušný orgán vydají příkaz nebo příjmomu rozhodnutí zahájit řízení podle odst. 1 písm. a) nebo b) ve vztahu k pojišťovně, jejímž domovským členským státem je tento členský stát, se tento příkaz nebo rozhodnutí zveřejnily. Orgán uvedený v odstavci 1 usazený v domovském členském státě pojišťovny zajistí, aby všechny orgány uvedené v odstavci 1 ve všech členských státech byly o tomto příkazu nebo rozhodnutí neprodleně informovány.

4. Poškozený může podat žádost o náhradu škody přímo orgánu uvedenému v odstavci 1.

5. Po obdržení žádosti orgán uvedený v odstavci 1 informuje obdobný orgán v domovském členském státě pojišťovny a pojišťovnu, vůči které je vedeno konkurzní řízení nebo která se nachází v likvidačním řízení, nebo jejího správce či likvidátora ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. e) a f) směrnice 2009/138/ES o tom, že obdržel od poškozeného žádost o náhradu škody.

▼ **M1**

6. Pojišťovna, vůči které je vedeno konkurzní řízení, nebo která se nachází v likvidačním řízení, nebo její správce či likvidátor informují orgán uvedený v odstavci 1, pokud poskytují náhradu škody nebo popírají odpovědnost ve vztahu k žádosti o náhradu škody, kterou rovněž obdržel orgán uvedený v odstavci 1.

7. Členské státy zajistí, aby orgán uvedený v odstavci 1 poskytl poškozenému mimo jiné na základě informací, které mu na jeho žádost poškozený poskytl, odůvodněnou nabídku náhrady škody nebo odůvodněnou odpověď podle druhého pododstavce tohoto odstavce v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy do tří měsíců ode dne, kdy poškozený podal dotčenému orgánu svou žádost o náhradu škody.

Pro účely prvního pododstavce dotčený orgán:

- a) předloží odůvodněnou nabídku náhrady škody, pokud konstatoval, že je povinen poskytnout náhradu škody podle odst. 1 písm. a) nebo b), žádost o náhradu škody není rozporována a škoda byla částečně nebo v plné míře vyčíslena;
- b) poskytne odůvodněnou odpověď na body uvedené v žádosti o náhradu škody, pokud konstatoval, že není povinen poskytnout náhradu škody podle odst. 1 písm. a) nebo b), nebo pokud je odpovědnost popřena či nebyla jasně určena nebo škoda nebyla v plné míře vyčíslena.

8. Je-li náhrada škody splatná v souladu s odst. 7 druhým pododstavcem písm. a), orgán uvedený v odstavci 1 poskytne poškozenému náhradu bez zbytečného prodlení a v každém případě do tří měsíců ode dne, kdy poškozený přijal odůvodněnou nabídku náhrady škody uvedenou v odst. 7 druhém pododstavci písm. a).

Pokud byla škoda vyčíslena pouze částečně, použijí se požadavky týkající se poskytnutí náhrady škody stanovené v prvním pododstavci na tuto částečně vyčíslenou škodu, a to od okamžiku přijetí odpovídající odůvodněné nabídky náhrady škody.

9. Členské státy zajistí, aby orgán uvedený v odstavci 1 disponoval veškerými pravomocemi a kompetencemi nezbytnými k tomu, aby mohl včas spolupracovat s jinými takovými orgány v jiných členských státech, s orgány zřízenými nebo schválenými podle článku 25a ve všech členských státech a s dalšími zúčastněnými stranami, včetně pojišťovny, vůči které je vedeno konkurzní řízení, nebo která se nachází v likvidačním řízení, jejího správce či likvidátora a příslušných vnitrostátních orgánů členských států, a to ve všech fázích postupů uvedených v tomto článku. Tato spolupráce zahrnuje podávání žádostí o informace, jejich přijímání a poskytování, případně včetně informací o konkrétních žádostech o náhradu škody.

10. Jestliže je domovský členský stát pojišťovny uvedené v odstavci 1 odlišný od členského státu, v němž má poškozený bydliště, je orgán uvedený v odstavci 1 v členském státě, ve kterém má poškozený bydliště, který poskytl poškozenému náhradu v souladu s odstavcem 8, oprávněn požadovat plnou úhradu částky poskytnuté jakožto náhrada škody od orgánu uvedeného v odstavci 1 v domovském členském státě pojišťovny.

▼ **M1**

Orgán uvedený v odstavci 1 v domovském členském státě pojišťovny provede platbu orgánu uvedenému v odstavci 1 v členském státě, v němž má poškozený bydliště, který poskytl poškozenému náhradu v souladu s odstavcem 8, a to v přiměřené lhůtě nepřesahující šest měsíců, pokud se tyto orgány písemně nedohodnou jinak, poté, co obdržel žádost o náhradu škody.

Na orgán, který poskytl náhradu podle prvního pododstavce, přecházejí práva poškozeného vůči osobě, která nehodu způsobila, nebo její pojišťovně s výjimkou práv poškozeného vůči pojistníkovi nebo jiné pojištěné osobě, která nehodu způsobila v rozsahu, v němž by odpovědnost pojistníka nebo pojištěné osoby byla kryta insolventní pojišťovnou v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy. Každý členský stát je povinen uznat tento přechod práv, jak je upraven jakýmkoli jiným členským státem.

11. Odstavci 1 až 10 není dotčeno právo členských států:

- a) považovat náhradu škody poskytnutou orgánem uvedeným v odstavci 1 za subsidiární nebo nesubsidiární;
- b) stanovit, jak se mají řešit nároky v souvislosti s toutž nehodou mezi:
 - i) orgánem uvedeným v odstavci 1;
 - ii) osobou nebo osobami odpovědnými za nehodu;
 - iii) jinými pojišťovnami nebo orgány sociálního zabezpečení, jež mají povinnost nahradit škodu poškozenému.

12. Členské státy orgánu uvedenému v odstavci 1 nepovolí, aby podmínil poskytnutí náhrady škody jinými požadavky, než které jsou stanoveny v této směrnici. Členské státy zejména orgánu uvedenému v odstavci 1 nepovolí, aby podmínil poskytnutí náhrady škody tím, že poškozený musí prokázat, že právnická nebo fyzická osoba, které jsou za škodu odpovědné, nejsou schopny nebo odmítají zaplatit.

13. Orgány uvedené v odstavci 1 nebo subjekty uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce usilují o uzavření dohody do 23. prosince 2023 za účelem provedení tohoto článku, pokud jde o jejich funkce a povinnosti a postupy úhrad podle tohoto článku.

Za tímto účelem do 23. června 2023 každý členský stát:

- a) zřídí nebo schválí orgán uvedený v odstavci 1 a zmocní jej ke sjednání a uzavření takové dohody; nebo
- b) určí subjekt a zmocní jej ke sjednání a uzavření takové dohody, jejíž smluvní stranou se stane orgán uvedený v odstavci 1, jakmile bude zřízen nebo schválen.

Dohoda uvedená v prvním pododstavci je okamžitě oznámena Komisi.

▼ M1

Není-li dohoda uvedená v prvním pododstavci uzavřena do 23. prosince 2023, je Komise zmocněna přijímat v souladu s postupem uvedeným v článku 28b akty v přenesené pravomoci za účelem stanovení procesních úkolů a procesních povinností orgánů uvedených v odstavci 1 v souvislosti s úhradou.

▼ B*Článek 11***Spory****▼ M1**

V případě sporu mezi orgánem uvedeným v čl. 10 odst. 1 a pojistitelem občanskoprávní odpovědnosti o tom, kdo má poškozenému nahradit škodu, přijmou členské státy vhodná opatření k určení jedné z těchto stran jako strany, jež je předběžně povinna poškozenému neprodleně poskytnout náhradu škody.

▼ B

Pokud se nakonec rozhodne, že náhradu škody měla zcela nebo částečně zaplatit druhá strana, nahradí uvedená druhá strana straně, která zaplatila, vyplacenou částku.

▼ M1

KAPITOLA 5

**ZVLÁŠTNÍ KATEGORIE POŠKOZENÝCH, DOLOŽKY O VÝLUCE
Z POJIŠTĚNÍ, JEDINÉ POJISTNÉ, VOZIDLA ODESLANÁ
Z JEDNOHO ČLENSKÉHO STÁTU DO JINÉHO**

▼ B*Článek 12***▼ M1****Zvláštní kategorie poškozených.****▼ B**

1. Aniž je dotčen čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, kryje pojištění uvedené v článku 3 odpovědnost za škody na zdraví všech osob cestujících ve vozidle, s výjimkou řidiče, vyplývající z provozu vozidla.

2. Rodinní příslušníci pojistníka, řidiče či kterékoli jiné osoby, jež nese občanskoprávní odpovědnost za nehodu, která je kryta pojištěním uvedeným v článku 3, nesmějí být v důsledku tohoto příbuzenského vztahu vyloučeni z pojištění u škod na zdraví, které sami utrpěli.

3. Pojištění uvedené v článku 3 kryje škodu na zdraví a věcnou škodu utrpěnou chodci, cyklisty a dalšími nemotorizovanými uživateli pozemních komunikací, kteří v důsledku nehody, jejímž účastníkem bylo motorové vozidlo, mají nárok na náhradu škody v souladu s vnitrostátními občanskoprávními předpisy.

Tímto článkem není dotčena občanskoprávní odpovědnost ani výše náhrady škody.

▼B*Článek 13***Doložky o výluce z pojištění****▼M1**

1. Každý členský stát přijme veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby ve vztahu k nárokům třetích osob poškozených v důsledku nehody bylo považováno za neplatné jakékoli zákonné ustanovení či smluvní ujednání obsažené v pojistné smlouvě uzavřené podle článku 3, vylučuje-li z pojištění provoz či řízení vozidel:

▼B

- a) osobami, které k tomu nejsou výslovně či nepřímo oprávněny;
- b) osobami bez řidičského průkazu, který by jim dovoloval řídit dotyčné vozidlo;
- c) osobami porušujícími zákonem stanovené technické podmínky týkající se stavu a bezpečnosti dotyčného vozidla.

Ustanovení či ujednání uvedená v prvním pododstavci písm. a) však lze uplatnit vůči osobám, které do vozidla, jež věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobilo, dobrovolně nastoupily, může-li pojistitel prokázat, že věděly o tom, že vozidlo bylo odcizeno.

▼M1

Členské státy nemusí v případě nehod, k nimž dojde na jejich území, uplatnit první pododstavec v rozsahu, v jakém může poškozený obdržet náhradu škody od orgánu sociálního zabezpečení.

▼B

2. V případě vozidel odcizených nebo získaných násilím mohou členské státy stanovit, že orgán uvedený v čl. 10 odst. 1 vyplatí za podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku náhradu škody místo pojistitele. Má-li vozidlo obvyklé stanoviště v jiném členském státě, nemůže tento orgán uplatňovat žádný regresní nárok proti žádnému orgánu v uvedeném členském státě.

▼M1

Členské státy, které v případě odcizených nebo násilím získaných vozidel stanoví, že orgán uvedený v čl. 10 odst. 1 vyplatí náhradu škody, mohou u věcných škod stanovit spoluúčast poškozeného až do výše 250 EUR.

▼B

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, že jakékoli zákonné ustanovení nebo smluvní ujednání obsažené v pojistné smlouvě, které vylučuje cestující z pojistného krytí z toho důvodu, že věděli nebo měli vědět, že řidič vozidla byl v době nehody pod vlivem alkoholu nebo jiné omamné látky, se považuje za neplatné ve vztahu k nárokům takového cestujícího.

*Článek 14***Jediné pojistné**

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby všechny pojistné smlouvy povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidel:

▼B

- a) pokrývaly, na základě jediného pojistného a během celé doby trvání smlouvy, celé území Společenství, včetně případného období, během kterého zůstane vozidlo v jiných členských státech po dobu trvání smlouvy, a
- b) na základě tohoto jediného pojistného zaručovaly pojistnou ochranu předepsanou právními předpisy v každém členském státě, popřípadě pojistnou ochranu předepsanou právními předpisy v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště, pokud je tato pojistná ochrana vyšší.

*Článek 15***Vozidla odeslaná z jednoho členského státu do jiného****▼M1**

1. Odchylně od čl. 13 bodu 13 písm. b) směrnice 2009/138/ES, pokud je vozidlo odesláno z jednoho členského státu do jiného, pokládá se za členský stát, ve kterém se nachází riziko, a to v závislosti na výběru osobou odpovědnou za krytí odpovědnosti za škodu vůči třetím osobám, buď členský stát registrace, nebo cílový členský stát, a to bezprostředně od převzetí vozidla kupujícím po dobu třiceti dnů, přestože vozidlo nebylo v cílovém členském státě formálně zaregistrováno.

Členské státy zajistí, aby informační středisko uvedené v článku 23 členského státu, v němž je vozidlo registrováno, informační středisko cílového členského státu, pokud se liší, a informační středisko jakéhokoli jiného příslušného členského státu, jako je členský stát, v němž k nehodě došlo nebo v němž má poškozený bydliště, vzájemně spolupracovala s cílem zajistit dostupnost nezbytných informací o odeslaném vozidle, které mají k dispozici v souladu s článkem 23.

▼B

2. V případě, že se vozidlo během období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku stalo účastníkem nehody, přičemž nebylo pojištěné, je povinen poskytnout náhradu škody stanovenou v článku 9 orgán uvedený v čl. 10 odst. 1 cílového členského státu.

▼M1*Článek 15a***Ochrana poškozených při nehodách zahrnujících přípojně vozidlo tažené vozidlem**

1. V případě nehody způsobené soupravou vozidel sestávající z tažného vozidla a přípojně vozidla, má-li přípojně vozidlo samostatné pojištění odpovědnosti za škody vůči třetím osobám, může poškozený uplatnit svůj nárok přímo u pojišťovny, u níž je přípojně vozidlo pojištěno, pokud:

- a) lze přípojně vozidlo identifikovat, nikoliv však vozidlo, které jej táhlo; a
- b) platné vnitrostátní právní předpisy stanoví, že pojistitel přípojně vozidla má poskytnout náhradu škody.

Pojišťovna, která poškozenému poskytla náhradu, může uplatnit svůj nárok za toto plnění u pojišťovny, u níž je pojištěna občanskoprávní odpovědnost z provozu tažného vozidla, nebo u orgánu uvedeného v čl. 10 odst. 1, a to v rozsahu, v němž tak stanoví platné vnitrostátní právní předpisy.

▼ M1

Tímto odstavcem nejsou dotčeny platné vnitrostátní právní předpisy, které stanoví pravidla příznivější pro poškozeného.

2. V případě nehody způsobené soupravou vozidel sestávající z tažného vozidla a přípojného vozidla poskytne pojistitel přípojného vozidla, ledaže by byl podle platných vnitrostátních právních předpisů povinen poskytnout plnou náhradu škody, poškozenému na jeho žádost bez zbytečného odkladu informace o:

- a) totožnosti pojistitele tažného vozidla; nebo
- b) v případě, že pojistitel přípojného vozidla nemůže určit pojistitele tažného vozidla, o mechanismu odškodnění stanoveném v článku 10.

▼ B

KAPITOLA 6

VÝKAZ, SPOLUÚČAST, PŘÍMÝ NÁROK

▼ M1*Článek 16***Výkaz uvádějící uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody vůči třetím osobám**

Členské státy zajistí, aby pojistník měl právo kdykoli požádat o vystavení výkazu uvádějícího uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody vůči třetím osobám nebo skutečnost, že žádné takové nároky nebyly uplatněny, ve vztahu k vozidlu nebo vozidlům krytým pojistnou smlouvou, alespoň v průběhu předchozích pěti let smluvního vztahu (dále jen „potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění“).

Pojišťovna nebo orgán případně určený členským státem za účelem poskytování povinného pojištění nebo vystavování uvedených potvrzení vystaví toto potvrzení pojistníkovi do patnácti dnů od podání žádosti. Učiní tak za použití formuláře potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění.

Členské státy zajistí, aby při zohledňování potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění, která vystavila jiná pojišťovna nebo jiné orgány uvedené v druhém pododstavci, nezacházely pojišťovny s pojistníky diskriminačním způsobem nebo jim neúčtovaly příplatek k pojistnému kvůli jejich státní příslušnosti nebo pouze na základě toho, ve kterém členském státě měli předchozí bydliště.

Členské státy zajistí, aby v případě, že pojišťovna při určování pojistného bere v úvahu potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění, zacházela s potvrzeními vydanými v jiných členských státech jako s potvrzeními vydanými pojišťovnou nebo orgány uvedenými v druhém pododstavci v témže členském státě, a to i při uplatňování případných slev.

Členské státy zajistí, aby pojišťovny zveřejňovaly obecný přehled svých postupů, pokud jde o to, jak při výpočtu pojistného využívají potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění.

Komise přijme do 23. července 2023 prováděcí akty, které prostřednictvím vzoru stanoví formu a obsah potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění uvedeného ve druhém pododstavci. Tento vzor musí obsahovat všechny následující informace:

▼ M1

- a) totožnost pojišťovny nebo orgánu, které potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění vydaly;
- b) totožnost pojistníka, včetně jeho kontaktních údajů;
- c) vozidlo, jehož provozu se pojištění odpovědnosti týká a jeho identifikační číslo vozidla;
- d) datum zahájení a ukončení pojistného krytí vozidla;
- e) počet uplatněných nároků v rámci odpovědnosti za škody vůči třetím osobám vypořádaných podle pojistné smlouvy pojistníka během období, na které se vztahuje potvrzení o škodném průběhu předchozích pojištění, včetně data uplatnění každého nároku;
- f) další informace relevantní podle pravidel nebo postupů platných v členských státech.

Před přijetím těchto prováděcích aktů vede Komise konzultace se všemi zúčastněnými stranami a úzce spolupracuje s členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 28a odst. 2.

*Článek 16a***Nástroje pro porovnávání cen pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel**

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že udělí certifikaci pro nástroje, které spotřebitelům umožňují bezplatně porovnávat ceny, sazby a pojistné krytí mezi poskytovateli povinného pojištění uvedeného v článku 3 jako „nezávislé nástroje pro porovnávání cen pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel“, pokud jsou splněny podmínky odstavce 2.

2. Srovnávací nástroj ve smyslu odstavce 1 musí:

- a) být provozně nezávislý na poskytovatelích povinného pojištění uvedeného v článku 3 a zajišťovat, že se poskytovatelům služeb dostane ve výsledcích vyhledávání rovného zacházení;
- b) jasně uvádět totožnost majitele a provozovatele srovnávacího nástroje;
- c) stanovit jasná a objektivní kritéria, z nichž porovnání vychází;
- d) používat jednoduché a jednoznačné formulace;
- e) poskytovat přesné a aktuální informace a uvádět čas poslední aktualizace;
- f) být otevřen všem poskytovatelům povinného pojištění uvedeného v článku 3, zpřístupnit příslušné informace, zahrnovat širokou škálu nabídek pokrývajících významnou část trhu pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a v případě, že uváděné informace nepředstavují úplný přehled trhu, jasně uživatele na tuto skutečnost před zobrazením výsledků upozornit;

▼ M1

- g) nabízet účinný postup pro nahlášení nesprávných informací;
- h) zahrnovat prohlášení, že ceny vycházejí z poskytnutých informací a nejsou pro poskytovatele pojištění závazné.

▼ B*Článek 17***Spoluúčast**

Pojišťovny nespolehají na spoluúčast poškozeného v důsledku nehody, pokud jde o pojištění podle článku 3.

*Článek 18***Přímý nárok**

Členské státy zajistí, aby poškození v důsledku nehod způsobených vozidlem krytým pojištěním podle článku 3 měli přímý nárok vůči pojišťovně pojišťující osoby, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti.

KAPITOLA 7

LIKVIDACE ŠKOD VZNIKLYCH Z NEHODY ZPŮSOBENÉ VOZIDLEM KRYTÝM POJIŠTĚNÍM PODLE ČLÁNKU 3*Článek 19***Postup při likvidaci škod**

Členské státy zavedou postup uvedený v článku 22 pro likvidaci škod vzniklých z nehody způsobené vozidlem krytým pojištěním podle článku 3.

V případě škod, jež lze likvidovat prostřednictvím soustavy národních kanceláří pojistitelů podle článku 2, zavedou členské státy stejný postup jako v článku 22.

Pro účely použití tohoto postupu se jakýmkoli odkazem na pojišťovny rozumí odkaz na národní kanceláře pojistitelů.

*Článek 20***Zvláštní opatření týkající se náhrady škody pro poškozené v důsledku nehody, k níž došlo v jiném členském státě než ve státě jejich bydliště nebo sídla**

1. Účelem článků 20 až 26 je stanovit zvláštní opatření použitelná pro poškozené, již mají nárok na náhradu věcné škody nebo škody na zdraví v důsledku nehod, k nimž došlo v jiném členském státě než v členském státě bydliště nebo sídla poškozeného, a které byly způsobeny provozem vozidel pojištěných a majících obvyklé stanoviště v členském státě.

▼ B

Aniž jsou dotčeny právní předpisy třetích zemí o občanskoprávní odpovědnosti a mezinárodní právo soukromé, vztahují se tato ustanovení rovněž na poškozené s bydlištěm nebo sídlem v členském státě, již mají nárok na náhradu věcné škody nebo škody na zdraví v důsledku nehod, k nimž došlo ve třetí zemi, jejíž národní kancelář pojistitelů se připojila k systému zelených karet, jsou-li tyto nehody způsobeny provozem vozidel pojištěných a majících obvyklé stanoviště v členském státě.

2. Články 21 a 24 se použijí pouze v případě nehod způsobených provozem vozidla:

- a) pojištěného u provozovny v jiném členském státě než ve státě bydliště nebo sídla poškozeného a
- b) majícího obvyklé stanoviště v jiném členském státě než ve státě bydliště nebo sídla poškozeného.

Článek 21

Škodní zástupci

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby všechny pojišťovny pojišťující rizika zařazená do odvětví 10 bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS kromě odpovědnosti dopravce jmenovaly škodního zástupce v každém jiném členském státě, než kde získaly úřední povolení.

Úkolem škodního zástupce je projednání a vyřízení nároků vzniklých z nehody v případech uvedených v čl. 20 odst. 1.

Škodní zástupce musí mít bydliště nebo být usazen v členském státě, v němž je jmenován.

2. Výběr škodního zástupce je věcí uvážení pojišťovny.

Členské státy nesmějí tuto volbu omezit.

3. Škodní zástupce může jednat za jednu nebo i více pojišťoven.

4. Škodní zástupce shromažďuje v souvislosti s takovými nároky veškeré informace nutné k jejich vyřízení a přijímá opatření nezbytná k jednání o likvidaci škod.

Požadavek jmenování škodního zástupce nevylučuje právo poškozeného nebo jeho pojišťovny zahájit řízení přímo proti osobě, která nehodu způsobila, nebo její pojišťovně.

5. Škodní zástupci jsou vybaveni dostatečnými pravomocemi k zastupování pojišťovny ve vztahu k poškozeným v případech uvedených v čl. 20 odst. 1 a k uspokojení jejich nároků na náhradu škody v plném rozsahu.

Musí být schopni zkoumat případ v úředním jazyce nebo jazycích členského státu bydliště nebo sídla poškozeného.

▼B

6. Jmenování škodního zástupce samo o sobě nepředstavuje otevření pobočky ve smyslu čl. 1 písm. b) směrnice 92/49/EHS a škodní zástupce není považován za provozovnu ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 88/357/EHS ani za provozovnu ve smyslu nařízení (ES) č. 44/2001.

*Článek 22***Postup při odškodnění**

Členské státy stanoví za pomoci vhodných účinných a systémových finančních postihů nebo obdobných správních sankcí povinnosti, které mají za cíl zajistit, aby do tří měsíců ode dne, kdy poškozený podal svou žádost o náhradu škody buď přímo pojišťovně osoby, která nehodu způsobila, nebo jejímu škodnímu zástupci,

- a) pojišťovna osoby, která nehodu způsobila, nebo její škodní zástupce učinili odůvodněnou nabídku náhrady škody v případech, kdy není odpovědnost popírána a škody byly vyčísleny, nebo
- b) pojišťovna, které byla žádost o náhradu škody podána, nebo její škodní zástupce poskytli odůvodněnou odpověď k bodům žádosti v případech, kdy je odpovědnost popírána nebo nebyla jasně stanovena nebo škoda nebyla plně vyčíslena.

Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby v případech, kdy není nabídka učiněna do tří měsíců, byla částka náhrady škody poškozenému nabídnutá pojišťovnou nebo přiznaná soudem navýšena o úrok.

*Článek 23***Informační střediska**

1. S cílem umožnit poškozeným žádat o náhradu škody každý členský stát zřídí nebo schválí informační středisko, jehož úkolem je:

- a) vedení registru obsahujícího tyto informace:
 - i) poznávací značky motorových vozidel, která mají obvyklé stano-
viště na území daného státu,
 - ii) čísla pojistných smluv, které kryjí provoz těchto vozidel pro
případ rizik zařazených do odvětví 10 bodu A přílohy směrnice
73/239/EHS kromě odpovědnosti dopravce, a v případě, kdy
doba platnosti pojistné smlouvy uplynula, rovněž datum ukon-
čení platnosti pojištění,
 - iii) pojišťovny pojišťující provoz vozidel pro rizika zařazená do
odvětví 10 bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS kromě odpo-
vědnosti dopravce a škodní zástupce jmenované takovými pojiš-
ťovnami v souladu s článkem 21 této směrnice, jejichž jména
oznámi informačním střediskům v souladu s odstavcem 2 tohoto
článku,

▼B

iv) seznam vozidel, na která se v každém členském státě vztahuje výjimka z požadavku pojištění občanskoprávní odpovědnosti podle čl. 5 odst. 1 a 2,

v) ohledně vozidel uvedených v bodě iv):

— název orgánu nebo subjektu určeného podle čl. 5 odst. 1 třetího pododstavce a pověřeného náhradou škody poškozenému v případech, kdy nelze použít postup uvedený v čl. 2 odst. 2 písm. a), jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 1 prvního pododstavce,

— název subjektu kryjícího vozidlo v členském státě, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště, jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 2;

b) nebo koordinace shromažďování a šíření těchto informací a

c) pomoc oprávněným osobám při zjišťování informací uvedených v písm. a) bodech i) až v).

Informace podle písm. a) bodů i), ii) a iii) musí být uchovávány po dobu sedmi let od ukončení registrace vozidla nebo ukončení pojistné smlouvy.

▼M1

1a. Členské státy zajistí, aby pojišťovny nebo jiné subjekty byly povinny poskytovat informace uvedené v odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iii) informačním střediskům a informovat je vždy, když pojistná smlouva pozbude platnosti nebo se jinak již nevztahuje na vozidlo s poznávací značkou.

▼B

2. Pojišťovny uvedené v odst. 1 písm. a) bodu iii) oznámí informačním střediskům všech členských států jméno a adresu škodního zástupce, kterého jmenovaly v souladu s článkem 21 v každém členském státě.

3. Členské státy zajistí, aby poškozený měl po dobu sedmi let po nehodě právo získat neprodleně od informačního střediska členského státu svého bydliště nebo sídla, členského státu, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště, nebo členského státu, kde došlo k nehodě, tyto údaje:

a) jméno a adresu pojišťovny;

b) číslo pojistné smlouvy a

c) jméno a adresu škodního zástupce pojišťovny ve státě bydliště nebo sídla poškozeného.

Informační střediska navzájem spolupracují.

4. Informační středisko sdělí poškozenému jméno a adresu majitele, obvyklého řidiče nebo registrovaného držitele vozidla, jestliže má poškozený oprávněný zájem na získání těchto informací. Pro účely tohoto ustanovení se informační střediska obrací zejména na:

a) pojišťovnu nebo

▼B

b) orgán pro registraci vozidel.

Jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 1 prvního pododstavce, informační středisko oznámí poškozenému název orgánu nebo subjektu určeného podle čl. 5 odst. 1 třetího pododstavce a pověřeného náhradou škody poškozenému v případech, kdy nelze použít postup uvedený v čl. 2 písm. a).

Jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 2, informační středisko oznámí poškozenému název subjektu kryjícího vozidlo v zemi, v níž má toto vozidlo obvyklé stanoviště.

5. Členské státy zajistí, aby informační střediska, aniž jsou tím dotčeny jejich povinnosti podle odstavců 1 a 4, poskytovala informace stanovené v uvedených odstavcích jakémukoli účastníku dopravní nehody způsobené vozidlem krytým pojištěním podle článku 3.

▼M1

6. Zpracování osobních údajů vyplývajících z odstavců 1 až 5 se provádí v souladu s nařízením (EU) 2016/679.

▼B*Článek 24***Orgány pro odškodnění**

1. Každý členský stát zřídí nebo schválí orgán pro odškodnění pověřený odškodňováním poškozených v případech uvedených v čl. 20 odst. 1.

Poškození mohou podat žádost o náhradu škody orgánu pro odškodnění ve členském státě svého bydliště nebo sídla,

- a) jestliže do tří měsíců ode dne, kdy poškozený podal svou žádost o náhradu škody pojišťovně vozidla, jehož provoz způsobil nehodu, nebo jejímu škodnímu zástupci, pojišťovna nebo její škodní zástupce neposkytnou odůvodněnou odpověď na body obsažené v této žádosti, nebo
- b) jestliže pojišťovna nejmenovala škodního zástupce v členském státě bydliště nebo sídla poškozeného v souladu s čl. 20 odst. 1; v tomto případě nemohou poškození podat žádost o náhradu škody orgánu pro odškodnění, jestliže již podali tuto žádost přímo pojišťovně vozidla, jehož provoz způsobil nehodu, a jestliže obdrželi odůvodněnou odpověď do tří měsíců od podání žádosti.

Poškození však nemohou podat žádost o náhradu škody orgánu pro odškodnění, jestliže zahájili soudní řízení přímo proti pojišťovně.

Orgán pro odškodnění podnikne kroky do dvou měsíců ode dne, kdy mu poškozený podal žádost o náhradu škody, avšak postup ukončí, jestliže pojišťovna nebo škodní zástupce následně předloží odůvodněnou odpověď na žádost.

▼B

Orgán pro odškodnění okamžitě uvědomí:

- a) pojišťovnu vozidla, jehož provoz způsobil nehodu, nebo škodního zástupce;
- b) orgán pro odškodnění v členském státě provozovny pojišťovny, která vystavila pojistnou smlouvu;
- c) osobu, která nehodu způsobila, je-li tato osoba známa,

že obdržel od poškozeného žádost o náhradu škody a že odpoví na tuto žádost do dvou měsíců od jejího předložení.

Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států považovat náhradu škody tímto orgánem za subsidiární nebo nesubsidiární a právo stanovit, jak se mají řešit nároky mezi tímto orgánem a osobou či osobami, které způsobilý nehodu, a jinými pojišťovnami nebo orgány sociálního zabezpečení, jež mají odškodnit poškozeného v téže nehodě. Členské státy však nesmějí tomuto orgánu dovolit vázat vyplacení náhrady škody na jakékoli jiné podmínky, než které jsou stanoveny v této směrnici, zejména na podmínku, aby poškozený musel nějakou formou prokázat, že osoba, která je za škodu odpovědná, není schopna nebo odmítá zaplatit.

2. Orgán pro odškodnění, který odškodnil poškozeného v členském státě jeho bydliště nebo sídla, je oprávněn požadovat náhradu vyplacené částky od orgánu pro odškodnění v členském státě provozovny pojišťovny, která vystavila pojistnou smlouvu.

Na posledně jmenovaný orgán pro odškodnění přecházejí práva poškozeného vůči osobě, která nehodu způsobila, nebo její pojišťovně, pokud orgán pro odškodnění členského státu bydliště nebo sídla poškozeného poskytl náhradu utrpěné věcné škody nebo škody na zdraví.

Každý členský stát je povinen uznat přechod práv, jak je upraven jakýmkoli jiným členským státem.

3. Tento článek je použitelný:

- a) poté, co orgány pro odškodnění zřízené nebo schválené členskými státy uzavřou dohodu ohledně svých funkcí a povinností a o postupech úhrad;
- b) ode dne stanoveného Komisí poté, co se Komise v úzké spolupráci s členskými státy ujistí o tom, že tato dohoda byla uzavřena.

Článek 25

Odškodnění

1. Jestliže není možné vozidlo zjistit nebo jestliže do dvou měsíců od nehody není možné zjistit pojišťovnu, může poškozený požádat o náhradu škody pověřený orgán členského státu, v němž má bydliště nebo sídlo. Náhrada škody se poskytuje v souladu s články 9 a 10. V takovém případě orgán pro odškodnění uplatní nárok za podmínek stanovených v čl. 24 odst. 2:

▼B

- a) nelze-li zjistit pojišťovnu, vůči garančnímu fondu členského státu, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště;
 - b) v případě nezjištěného vozidla vůči garančnímu fondu členského státu, ve kterém došlo k nehodě;
 - c) v případě vozidla třetí země vůči garančnímu fondu členského státu, ve kterém došlo k nehodě.
2. Tento článek se použije na nehody způsobené vozidly pocházejícími ze třetích zemí, na které se vztahují články 7 a 8.

▼M1*Článek 25a*

Ochrana poškozených v souvislosti se škodou způsobenou v důsledku nehod, k nimž došlo v jiném členském státě, než je členský stát jejich bydliště, v případě insolvence pojišťovny

1. Každý členský stát zřídí nebo schválí orgán, který bude pověřen úkolem poskytovat v případech uvedených v čl. 20 odst. 1 poškozeným s bydlištěm na jeho území náhradu věcné škody nebo škody na zdraví způsobené vozidlem pojištěným pojišťovnou, a to minimálně do výše povinného pojištění, pokud:

- a) je vůči pojišťovně vedeno konkurzní řízení; nebo
- b) se pojišťovna nachází v likvidačním řízení ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. d) směrnice 2009/138/ES.

2. Každý členský stát přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby měl orgán uvedený v odstavci 1 k dispozici dostatečné finanční prostředky na poskytnutí náhrady poškozeným v souladu s pravidly stanovenými v odstavci 10, jsou-li platby náhrady splatné v situacích uvedených v odst. 1 písm. a) a b). Součástí těchto opatření mohou být požadavky na finanční příspěvky za předpokladu, že jsou uloženy pouze pojišťovnám, které byly schváleny členským státem, který požadavky uložil.

3. Aniž je dotčena jakákoli povinnost podle článku 280 směrnice 2009/138/ES, každý členský stát zajistí, aby v případě, že příslušný soud nebo jakýkoli jiný příslušný orgán vydají příkaz nebo přijmou rozhodnutí zahájit řízení podle odst. 1 písm. a) nebo b) ve vztahu k pojišťovně, jejímž domovským členským státem je tento členský stát, se tento příkaz nebo rozhodnutí zveřejnily. Orgán uvedený v odstavci 1 usazený v domovském členském státě pojišťovny zajistí, aby všechny orgány uvedené v odstavci 1 a všechny orgány pro odškodnění uvedené v článku 24 ve všech členských státech byly o tomto příkazu nebo rozhodnutí neprodleně informovány.

4. Poškozený může podat žádost o náhradu škody přímo orgánu uvedenému v odstavci 1.

▼ **M1**

5. Po obdržení žádosti o náhradu škody informuje orgán uvedený v odstavci 1 obdobný orgán v domovském členském státě pojišťovny, orgán pro odškodnění podle článku 24 v členském státě bydliště poškozeného a pojišťovnu, vůči které je vedeno konkurzní řízení nebo která se nachází v likvidačním řízení, nebo jejího správce či likvidátora ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. e) a f) směrnice 2009/138/ES o tom, že od poškozeného obdržel žádost o náhradu škody.

6. Pojišťovna, vůči které je vedeno konkurzní řízení nebo která se nachází v likvidačním řízení, nebo její správce či likvidátor informují orgán uvedený v odstavci 1, pokud poskytují náhradu škody nebo popírají odpovědnost ve vztahu k žádosti o náhradu škody, kterou rovněž obdržel orgán uvedený v odstavci 1.

7. Členské státy zajistí, aby orgán uvedený v odstavci 1 poskytl poškozenému mimo jiné na základě informací, které mu na jeho žádost poškozený poskytl, odůvodněnou nabídku náhrady škody nebo odůvodněnou odpověď podle druhého pododstavce tohoto odstavce, v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy, do tří měsíců ode dne, kdy poškozený podal dotčenému orgánu svou žádost o náhradu škody.

Pro účely prvního pododstavce dotčený orgán:

a) předloží odůvodněnou nabídku náhrady škody, pokud konstatoval, že je povinen poskytnout náhradu škody podle odst. 1 písm. a) nebo b), žádost o náhradu škody není napadena a škoda byla částečně nebo v plné míře vyčíslena;

b) poskytne odůvodněnou odpověď na body uvedené v žádosti o náhradu škody, pokud konstatoval, že není povinen poskytnout náhradu podle odst. 1 písm. a) nebo b), nebo pokud je odpovědnost popřena či nebyla jasně určena nebo škoda nebyla v plné míře vyčíslena.

8. Je-li náhrada škody splatná v souladu s odst. 7 druhým pododstavcem písm. a), orgán uvedený v odstavci 1 poskytne poškozenému náhradu škody bez zbytečného prodlení a v každém případě do tří měsíců poté, co poškozený přijal odůvodněnou nabídku náhrady škody uvedenou v odst. 7 druhém pododstavci písm. a).

Pokud byla škoda vyčíslena pouze částečně, použijí se požadavky týkající se poskytnutí náhrady škody stanovené v prvním pododstavci na tuto částečně vyčíslenou škodu, a to od okamžiku přijetí odpovídající odůvodněné nabídky náhrady škody.

9. Členské státy zajistí, aby orgán uvedený v odstavci 1 disponoval veškerými pravomocemi a kompetencemi nezbytnými k tomu, aby mohl včas spolupracovat s jinými takovými orgány v jiných členských státech, s orgány zřízenými nebo schválenými podle článků 10a a 24 ve všech členských státech a s dalšími zúčastněnými stranami, včetně pojišťovny, vůči které je vedeno konkurzní řízení, nebo jež se nachází v likvidačním řízení, jejího škodního zástupce, správce či likvidátora, a s příslušnými vnitrostátními orgány členských států, a to ve všech fázích řízení uvedených v tomto článku. Tato spolupráce zahrnuje podávání žádostí o informace, jejich přijímání a poskytování, případně včetně informací o konkrétních žádostech o náhradu škody.

▼ **M1**

10. Jestliže je domovský členský stát pojišťovny uvedený v odstavci 1 odlišný od členského státu, v němž má poškozený bydliště, je orgán uvedený v odstavci 1, který poskytl poškozenému náhradu v souladu s odstavcem 8 v členském státě jeho bydliště, oprávněn požadovat plnou úhradu částky poskytnuté v rámci náhrady škody od orgánu uvedeného v odstavci 1 v domovském členském státě pojišťovny.

Orgán uvedený v odstavci 1 v domovském členském státě pojišťovny provede platbu orgánu uvedenému v odstavci 1 v členském státě, v němž má poškozený bydliště, který poskytl poškozenému náhradu v souladu s odstavcem 8, a to v přiměřené lhůtě nepřesahující šest měsíců, ledaže by se tyto orgány písemně dohodly jinak, poté, co obdržel žádost o náhradu škody.

Na orgán, který poskytl náhradu škody podle prvního pododstavce, přecházejí práva poškozeného vůči osobě, která nehodu způsobila, nebo vůči její pojišťovně, s výjimkou práv poškozeného vůči pojistníkovi nebo jiné pojištěné osobě, která nehodu způsobila, v rozsahu, v němž by odpovědnost pojistníka nebo pojištěné osoby byla kryta insolventní pojišťovnou v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy. Každý členský stát je povinen uznat tento přechod práv, jak je upraven jakýmkoli jiným členským státem.

11. Odstavci 1 až 10 není dotčeno právo členských států:

- a) považovat náhradu škody poskytnutou orgánem uvedeným v odstavci 1 za subsidiární nebo nesubsidiární;
- b) stanovit, jak se mají řešit nároky v souvislosti s touž nehodou mezi:
 - i) orgánem uvedeným v odstavci 1;
 - ii) osobou nebo osobami odpovědnými za nehodu;
 - iii) jinými pojišťovnami nebo orgány sociálního zabezpečení, jež mají povinnost nahradit škodu poškozenému.

12. Členské státy orgánu uvedenému v odstavci 1 nepovolí podmínit poskytnutí náhrady škody jinými požadavky, než které jsou stanoveny v této směrnici. Členské státy zejména orgánu uvedenému v odstavci 1 nepovolí podmínit poskytnutí náhrady škody požadavkem, aby poškozený prokázal, že fyzická nebo právnická osoba, které nesou za škodu odpovědnost, nejsou schopny nebo odmítají zaplatit.

13. Orgány uvedené v odstavci 1 nebo subjekty uvedené ve druhém pododstavci tohoto odstavce usilují o uzavření dohody do 23. prosince 2023 za účelem provedení tohoto článku, pokud jde o jejich funkce a povinnosti a postupy úhrad podle tohoto článku.

▼ M1

Za tímto účelem do 23. června 2023 každý členský stát:

- a) zřídí nebo schválí orgán uvedený v odstavci 1 a zmocní jej ke sjednání a uzavření takové dohody; nebo
- b) určí subjekt a zmocní jej ke sjednání a uzavření takové dohody, jejíž smluvní stranou se stane orgán uvedený v odstavci 1, jakmile bude zřízen nebo schválen.

Dohoda uvedená v prvním pododstavci je okamžitě oznámena Komisi.

Není-li dohoda uvedená v prvním pododstavci uzavřena do 23. prosince 2023, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 28b za účelem upřesnění procesních úkolů a procesních povinností orgánů uvedených v odstavci 1 v souvislosti s úhradou.

▼ B*Článek 26***Centrální orgán****▼ M1**

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, která včas umožní poškozeným, jejich pojistitelům nebo jejich právním zástupcům přístup k základním údajům nezbytným pro likvidaci škod.

▼ B

Tyto základní údaje jsou v případě potřeby dostupné v elektronické formě v centrální evidenci v každém členském státě a účastníci případu k nim mají přístup na svou výslovnou žádost.

▼ M1*Článek 26a***Informování poškozených**

Členské státy, které zřídí nebo schválí různé orgány pro odškodnění podle čl. 10 odst. 1, čl. 10a odst. 1, čl. 24 odst. 1 a čl. 25a odst. 1, zajistí, aby měli poškození přístup k základním informacím o možných způsobech podání žádosti o náhradu škody.

▼ B*Článek 27***Sankce**

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou k provedení této směrnice, a učiní veškeré nezbytné kroky k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi co nejdříve veškeré změny přijaté k provedení tohoto článku.

▼B

KAPITOLA 8
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Vnitrostátní ustanovení

1. Členské státy mohou v souladu se Smlouvou zachovat nebo uvést v účinnost předpisy, které jsou výhodnější pro poškozeného než předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

▼M1

Členské státy mohou požadovat pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, které splňuje požadavky této směrnice, pro každé motorové zařízení používané na zemi, jehož se netýká definice „vozidla“ uvedená v čl. 1 bodu 1 a na něž se nevztahuje článek 3.

▼B

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼M1

Článek 28a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění zřízený rozhodnutím Komise 2004/9/ES ⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 28b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 2 se Komisi svěřuje na dobu neurčitou počínaje 22. prosince 2021.

Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 10a odst. 13 čtvrtém pododstavci a v čl. 25a odst. 13 čtvrtém pododstavci je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne 22. prosince 2021. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2004/9/ES ze dne 5. listopadu 2003 o zřízení Evropského výboru pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 34).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼ **M1**

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 2, čl. 10a odst. 13 čtvrtém pododstavci a v čl. 25a odst. 13 čtvrtém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 9 odst. 2, čl. 10a odst. 13 čtvrtého pododstavce a čl. 25a odst. 13 čtvrtého pododstavce vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

*Článek 28c***Hodnocení a přezkum**

1. Nejpozději do pěti let od příslušných dat použitelnosti článků 10a a 25a uvedených v čl. 30 druhém, třetím a čtvrtém pododstavci podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování, spolupráci a financování orgánů uvedených v článcích 10a a 25a. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh. Pokud jde o financování těchto orgánů, obsahuje zpráva alespoň:

- a) posouzení finančních kapacit a finančních potřeb orgánů pro odškodnění ve vztahu k jejich případným závazkům, s přihlédnutím k riziku insolvence pojistitelů motorových vozidel na trzích členských států;
- b) posouzení harmonizace přístupu orgánů pro odškodnění k financování;
- c) je-li ke zprávě připojen legislativní návrh, posouzení dopadu příspěvků na pojistné vyplývající ze smlouvy o pojištění občansko-právní odpovědnosti z provozu motorových vozidel.

2. Nejpozději do 24. prosince 2030 předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, v níž posoudí uplatňování této směrnice, s výjimkou prvků, na něž se vztahuje hodnocení uvedené v odstavci 1, mimo jiné, pokud jde o:

- a) uplatňování této směrnice s ohledem na technologický vývoj v oblasti samořizovaných a částečně samořizovaných vozidel;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼ M1

- b) přiměřenost rozsahu působnosti této směrnice s ohledem na rizika nehod, která představují různá motorová vozidla;
- c) ve formě přezkumu účinnosti systémů výměny informací pro účely kontrol pojištění v přeshraničních situacích, v případě potřeby včetně posouzení proveditelnosti použití stávajících systémů výměny informací v takových případech, a v každém případě analýzu cílů systémů výměny informací a posouzení jejich nákladů; a
- d) používání systémů, v nichž je pojistné ovlivněno potvrzeními o škodném průběhu předchozích pojištění pojistníků, mimo jiné systémů bonus-malus nebo „bonus při bezeškodném průběhu“, ze strany pojišťoven.

Ke zprávě bude případně připojen legislativní návrh.

▼ B*Článek 29***Zrušení**

Směrnice 72/166/EHS, 84/5/EHS, 90/232/EHS, 2000/26/ES a 2005/14/ES ve znění směrnic uvedených v části A přílohy I se zrušují, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

*Článek 30***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼ M1

Ustanovení čl. 10a odst. 1 až 12 se použijí ode dne uzavření dohody uvedené v čl. 10a odst. 13 prvním pododstavci nebo ode dne použitelnosti aktu Komise v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 10a odst. 13 čtvrtém pododstavci.

Ustanovení čl. 25a odst. 1 až 12 se použijí ode dne uzavření dohody uvedené v čl. 25a odst. 13 prvním pododstavci nebo ode dne použitelnosti aktu Komise v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 25a odst. 13 čtvrtém pododstavci.

Ustanovení čl. 10a odst. 1 až 12 a čl. 25a odst. 1 až 12 se nicméně nepoužijí před 23. prosincem 2023.

Ustanovení čl. 16 druhého pododstavce druhé věty a třetího, čtvrtého a pátého pododstavce se použijí ode dne 23. dubna 2024 nebo ode dne použitelnosti prováděcího aktu Komise uvedeného v čl. 16 šestém pododstavci, podle toho, co nastane později.

▼ B*Článek 31***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušené směrnice a jejich následné změny

(uvedené v článku 29)

Směrnice Rady 72/166/EHS

(Úř. věst. L 103, 2.5.1972, s. 1).

Směrnice Rady 72/430/EHS

(Úř. věst. L 291, 28.12.1972, s. 162).

Směrnice Rady 84/5/EHS

(Úř. věst. L 8, 11.1.1984, s. 17).

pouze článek 4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES

(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 1

Směrnice Rady 84/5/EHS

(Úř. věst. L 8, 11.1.1984, s. 17).

Příloha I. Bod IX.F aktu o přistoupení z roku 1985

(Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 218).

Směrnice Rady 90/232/EHS

(Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33).

pouze článek 4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES

(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 2

Směrnice Rady 90/232/EHS

(Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES

(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES

(Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES

(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 5

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES

(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 29)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
72/166/EHS	31. prosince 1973	—
72/430/EHS	—	1. ledna 1973
84/5/EHS	31. prosince 1987	31. prosince 1988
90/232/EHS	31. prosince 1992	—
2000/26/ES	19. července 2002	19. ledna 2003
2005/14/ES	11. června 2007	—

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
Čl. 1 body 1 až 3				Čl. 1 body 1 až 3
Čl. 1 bod 4 první odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. a)
Čl. 1 bod 4 druhá odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. b)
Čl. 1 bod 4 třetí odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. c)
Čl. 1 bod 4 čtvrtá odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. d)
Čl. 1 bod 5				Čl. 1 bod 5
Čl. 2 odst. 1				Článek 4
Čl. 2 odst. 2 větě				Čl. 2 větě
Čl. 2 odst. 2 první odrážka				Čl. 2 písm. a)
Čl. 2 odst. 2 druhá odrážka				Čl. 2 písm. b)
Čl. 2 odst. 2 třetí odrážka				Čl. 2 písm. c)
Čl. 3 odst. 1 první věta				Čl. 3 první pododstavec
Čl. 3 odst. 1 druhá věta				Čl. 3 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 2 větě				Čl. 3 třetí pododstavec větě
Čl. 3 odst. 2 první odrážka				Čl. 3 třetí pododstavec písm. a)
Čl. 3 odst. 2 druhá odrážka				Čl. 3 třetí pododstavec písm. b)
Čl. 4 větě				Čl. 5 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 písm. a) první pododstavec				Čl. 5 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec první věta				Čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec druhá věta				Čl. 5 odst. 1 třetí pododstavec

▼B

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec třetí věta				Čl. 5 odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec čtvrtá věta				Čl. 5 odst. 1 pátý pododstavec
Čl. 4 písm. b) první pododstavec				Čl. 5 odst. 2 první pododstavec
Čl. 4 písm. b) druhý pododstavec první věta				Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 4 písm. b) druhý pododstavec druhá věta				Čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 4 písm. b) třetí pododstavec první věta				Čl. 5 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 4 písm. b) třetí pododstavec druhá věta				Čl. 5 odst. 2 pátý pododstavec
Čl. 5 návětí				Čl. 6 první pododstavec návětí
Čl. 5 první odrážka				Čl. 6 první pododstavec písm. a)
Čl. 5 druhá odrážka				Čl. 6 první pododstavec písm. b)
Čl. 5 závěrečná slova				Čl. 6 druhý pododstavec
Článek 6				Článek 7
Čl. 7 odst. 1				Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 2				Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 3				Čl. 8 odst. 2
Článek 8				—
	Čl. 1 odst. 1			Čl. 3 čtvrtý pododstavec
	Čl. 1 odst. 2			Čl. 9 odst. 1
	Čl. 1 odst. 3			Čl. 9 odst. 2
	Čl. 1 odst. 4			Čl. 10 odst. 1
	Čl. 1 odst. 5			Čl. 10 odst. 2

▼B

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
	Čl. 1 odst. 6			Čl. 10 odst. 3
	Čl. 1 odst. 7			Čl. 10 odst. 4
	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec návětí			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec návětí
	Čl. 2 odst. 1 první odrážka			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. a)
	Čl. 2 odst. 1 druhá odrážka			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. b)
	Čl. 2 odst. 1 třetí odrážka			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. c)
	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec závěrečná slova			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec návětí
	Čl. 2 odst. 1 druhý a třetí pododstavec			Čl. 13 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 2 odst. 2			Čl. 13 odst. 2
	Článek 3			Čl. 12 odst. 2
	Článek 4			—
	Článek 5			—
	Článek 6			—
		Čl. 1 první pododstavec		Čl. 12 odst. 1
		Čl. 1 druhý pododstavec		Čl. 13 odst. 3
		Čl. 1 třetí pododstavec		—
		Čl. 1a první věta		Čl. 12 odst. 3 první pododstavec
		Čl. 1a druhá věta		Čl. 12 odst. 3 druhý pododstavec
		Čl. 2 návětí		Čl. 14 návětí
		Čl. 2 první odrážka		Čl. 14 písm. a)
		Čl. 2 druhá odrážka		Čl. 14 písm. b)

▼ B

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
		Článek 3		—
		Článek 4		Článek 11
		Článek 4a		Článek 15
		Čl. 4b první věta		Čl. 16 první pododstavec
		Čl. 4b druhá věta		Čl. 16 druhý pododstavec
		Článek 4c		Článek 17
		Článek 4d	Článek 3	Článek 18
		Čl. 4e první pododstavec		Čl. 19 první pododstavec
		Čl. 4e druhý pododstavec první věta		Čl. 19 druhý pododstavec
		Čl. 4e druhý pododstavec druhá věta		Čl. 19 třetí pododstavec
		Čl. 5 odst. 1		Čl. 23 odst. 5
		Čl. 5 odst. 2		—
		Článek 6		—
			Čl. 1 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
			Čl. 1 odst. 2	Čl. 20 odst. 2
			Čl. 1 odst. 3	Čl. 25 odst. 2
			Čl. 2 větě	—
			Čl. 2 písm. a)	Čl. 1 bod 6
			Čl. 2 písm. b)	Čl. 1 bod 7
			Čl. 2 písm. c), d) a e)	—
			Čl. 4 odst. 1 první věta	Čl. 21 odst. 1 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 1 druhá věta	Čl. 21 odst. 1 druhý pododstavec

▼ B

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
			Čl. 4 odst. 1 třetí věta	Čl. 21 odst. 1 třetí pododstavec
			Čl. 4 odst. 2 první věta	Čl. 21 odst. 2 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 2 druhá věta	Čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec
			Čl. 4 odst. 3	Čl. 21 odst. 3
			Čl. 4 odst. 4 první věta	Čl. 21 odst. 4 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 4 druhá věta	Čl. 21 odst. 4 druhý pododstavec
			Čl. 4 odst. 5 první věta	Čl. 21 odst. 5 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 5 druhá věta	Čl. 21 odst. 5 druhý pododstavec
			Čl. 4 odst. 6	Článek 22
			Čl. 4 odst. 7	—
			Čl. 4 odst. 8	Čl. 21 odst. 6
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec návětí
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) návětí	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) návětí
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 1	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod i)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 2	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod ii)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 3	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod iii)

▼B

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 4	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod iv)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 5 návětí	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod v) návětí
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 5 podbod i)	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod v) první odrážka
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 5 podbod ii)	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod v) druhá odrážka
			Čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec
			Čl. 5 odst. 2, 3 a 4	Čl. 23 odst. 2, 3 a 4
			Čl. 5 odst. 5	Čl. 23 odst. 6
			Čl. 6 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
			Čl. 6 odst. 2 první pododstavec	Čl. 24 odst. 2 první pododstavec
			Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec první věta	Čl. 24 odst. 2 druhý pododstavec
			Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 24 odst. 2 třetí pododstavec
			Čl. 6 odst. 3 první pododstavec	Čl. 24 odst. 3
			Čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec	—
			Článek 6a	Článek 26
			Čl. 7 návětí	Čl. 25 odst. 1 návětí
			Čl. 7 písm. a)	Čl. 25 odst. 1 písm. a)

▼B

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
Článek 9	Článek 7	Článek 7	Čl. 7 písm. b)	Čl. 25 odst. 1 písm. b)
			Čl. 7 písm. c)	Čl. 25 odst. 1 písm. c)
			Článek 8	—
			Článek 9	—
			Čl. 10 odst. 1 až 3	—
			Čl. 10 odst. 4	Čl. 28 odst. 1
			Čl. 10 odst. 5	Čl. 28 odst. 2
				Článek 29
			Článek 11	Článek 30
			Článek 12	Článek 27
			Článek 13	Článek 31
				Příloha I
				Příloha II